

‘JE MOET EEN HELE DIKKE HUID HEBBEN’

Sommigen tourcaddies zitten al meer dan dertig jaar op de tas, anderen beginnen net. Hoe is het om altijd in de schaduw van je baas staan, wekenlang van huis te zijn en nooit te mogen laten merken dat je wat minder lekker in je vel zit. Golfers Magazine vroeg het een zestal caddies tijdens het KLM Open.

WIE IS CADDIE NICK PUGH? — ‘Ik kom uit Engeland en woon al tien jaar in Azië. Ik heb lang in Kuala Lumpur, Maleisië gewoond, maar woon sinds een jaar in Brunei. Op mijn negentiende werd ik golfprofessional en ik speelde in zowel Engeland als Azië. Drie jaar geleden ben ik gestopt, omdat ik niet zo succesvol als speler was als ik had gehoopt. Voor vrienden en andere pro’s was ik al regelmatig als caddie actief en zij adviseerden me allemaal om fulltime caddie op de Tour te worden. Dom genoeg heb ik dat niet direct gedaan, iets in me zei dat ik het nog wel zou kunnen redden als speler. Met de vaardigheden die ik inmiddels had, kon ik natuurlijk wel van grote waarde zijn voor de wat minder ervaren golfers op de Tour. Ik weet wat je als speler kunt verwachten, hoe het spelletje gespeeld moet worden, maar helaas kon ik het zelf niet goed genoeg uitvoeren. Verder ben ik een beetje obsessief-compulsief gestoord: ik wil alles tot in de puntjes regelen en alle waarden die van invloed kunnen zijn op het spel vooraf weten. Niets laat ik aan het toeval over.’

HOE GING DAT, VAN GOLFER NAAR CADDIE? — ‘Technisch was dat voor mij maar een kleine stap. Mentaal was het echter een hele moeilijke overgang. Je blijft toch altijd nog zoeken naar dat hele kleine dingetje dat je op weg kan helpen om door te breken als speler. Daardoor blijf je uiteindelijk te lang worstelen. Maar toen ik voor het eerst op de Aziatische Tour had gecaddied, besepte ik pas echt hoe goed die jongens eigenlijk zijn, en hoe ver ik als speler nog verwijderd was van dat niveau. En als je dan op de grote toernooien meespeelt met de “grotere jongens”, dan zie je een nog veel hoger niveau. Ze slaan verder, rechter, ze zijn veel consistent, hun korte spel is beter en ook

NAAM: Nick Pugh
LEEFTIJD: 44 jaar
KOMT UIT: Engeland
CADDIE VOOR: Kitayama

mentaal zijn ze sterker. En de mannen uit de top-10 zitten daar dan zelfs nog een stukje boven. Mijn droom is dan ook dan ik ooit caddie mag zijn van zo’n speler.’

VERSCHIL TUSSEN CADDIE VOOR EEN VRIEND OF VOOR EEN TOPPER? — ‘Ik neem mijn werk altijd serieus, ook als ik voor een vriend caddie ben want zo blijf je leren. Iedere speler is verschillend. Het belangrijkste is uit te vinden “which buttons to press and which buttons you definitely should never press”: of je ze moed in moet spreken, stil moet zijn of dat je de speler lekker zijn gang moet laten gaan. Het beste is gewoon, voordat je samen de baan in gaat, eerst samen te bespreken wat de speler wil, waar hij zich fijn bij voelt. Moet je hem helpen herinneren om te drinken en eten, wil hij hulp bij het oplijnen? Het kan per week anders zijn. Je moet als caddie dus heel flexibel zijn maar toch consistent. Je moet je speler steunen, maar je moet je ook weleens ingrijpen, als hij bijvoorbeeld te snel gaat spelen op het moment dat hij een beetje opgewonden of enthousiast wordt. Spelers moeten hun routine blijven volgen en jij ziet het het best als ze daarvan af gaan wijken.’

WAT IS HET MOEILIKST? — ‘Als het allemaal even niet zo goed gaat in een ronde. Wat doe je dan? Soms is het genoeg om even luchtige opmerking te maken. Maar vandaag maakte Kurt ineens vier bogeys op rij. Ik heb toen

‘De nieuwe caddies zijn zeer professioneel, intelligent en fit’

☞ echt helemaal niks gezegd. Vervolgens maakt hij een eagle op hole twee en dat was de ommekeer. Mijn werk zat erop, een makkie! Sommige spelers hadden misschien wel een paar bemoedigende woorden nodig gehad. Maar ik ken ook pro's die je op zo'n moment zeggen dat ze al een "mental coach" hebben, dus of je alsjeblieft wilt stoppen met die onzin. Ieder speler is verschillend, ieder moment is verschillend. Als je voor het eerst voor iemand de tas draagt heb je het idee dat je alles ineen moet zijn: psycholoog, coach, vader... Dat is natuurlijk niet zo. Je wordt gevraagd een caddie te zijn, dus zorg er in ieder geval voor dat je de standaardtaken van een caddie goed uitvoert. Voor die andere zaken heeft zo'n speler vaak al een heel team om zich heen.'

'Het scorebord lijkt soms leidend voor jouw prestatie als caddie: als je onder par binnenkomt heb je je werk goed gedaan, kom je boven par binnen dan heb je je werk niet goed gedaan. Maar mijn beste rondes waren die waarin mijn speler het heel moeilijk had. Dan is het jouw taak te zorgen dat de schade beperkt blijft. Heeft je speler zo'n dag dat hij alleen maar het midden van de fairway ziet en elke vlag aanvalt, dan is het werk voor jou als caddie in principe een makkie. Daarbij zeg ik natuurlijk niet dat het een makkelijke baan is!'

VERANDERT ER IETS IN DE WERELD VAN CADDIES? — 'De trend lijkt wel, bij de jongens die nieuw op de Tour komen, dat ze goede vrienden de tas laten dragen. Meestal zijn die caddies zelf ook goede golfers met een gelijke interesse in bijvoorbeeld kracht- en conditietraining, en die er toch een iets gezondere manier van leven op nahouden. Geen kwaad woord van mij over de oude garde, die een reputatie had van kettingrokers en zware drinkers, maar tegenwoordig ziet je dat soort caddies niet veel meer. De nieuwe caddies zijn zeer professioneel, intelligent en fit. De oudere generatie heeft twintig tot dertig jaar ervaring. Maar ondanks al die ervaring en kennis zie je toch steeds vaker dat ze niet op de beste tas eindigen. Doodzonde, ervaring kun je niet leren of kopen. Zij kennen bijna alle banen door en door en weten hoe je op de grote toernooien overeind moet blijven. Fitheid wordt gewoon steeds belangrijker, je loopt toch 20 tot 25 weken per jaar elke dag met een tas van 25 kilo vier tot vijf uur heuvel op, heuvel af. Ik ben zelf ook net zo vaak in de fitnessruimte te vinden als mijn speler. We trainen samen onder begelei-

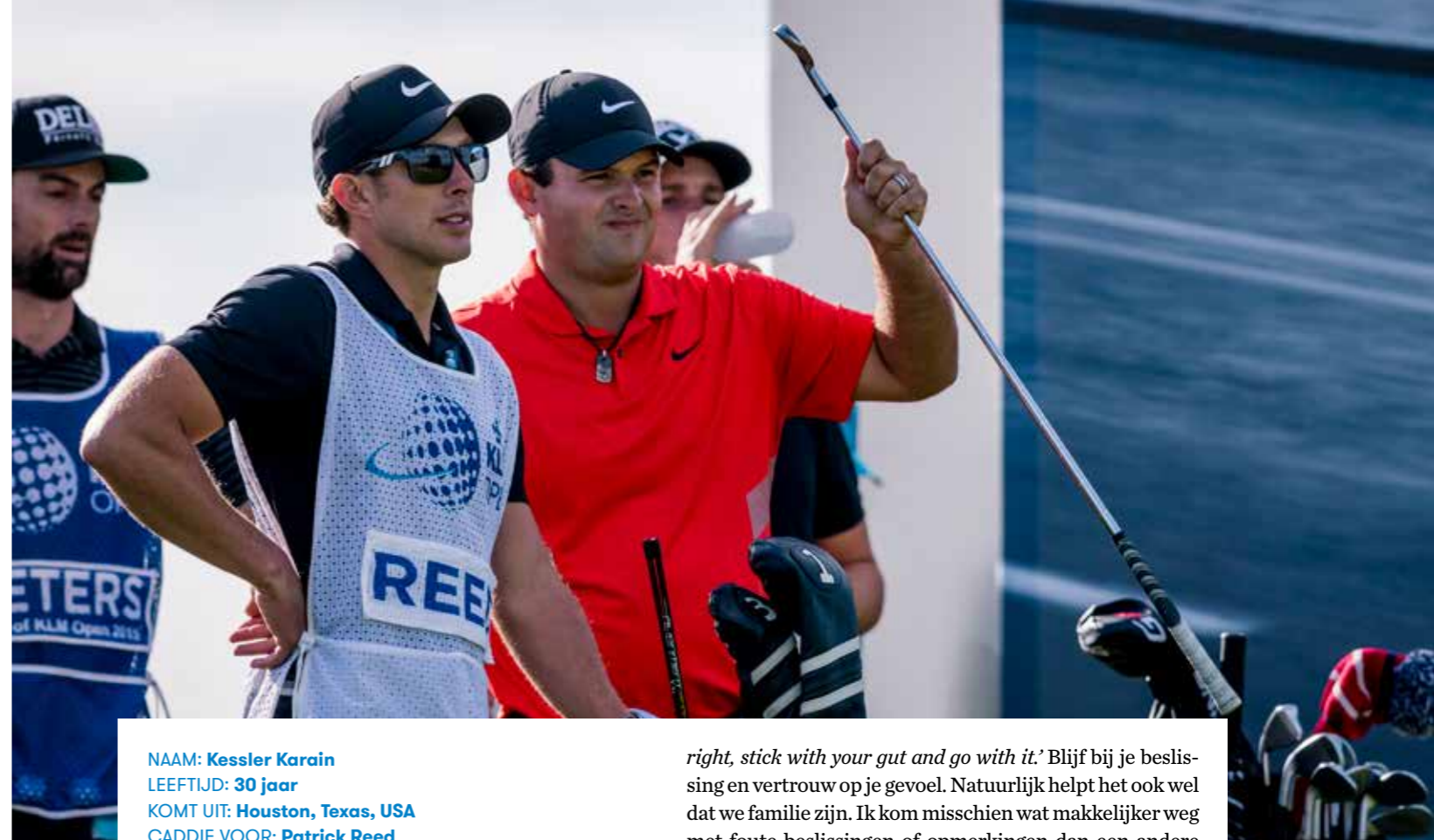
ding van de teamcoaches. Als je je speler steeds sterker en fitter ziet worden, wil je toch niet achterblijven. Je krijgt door samen te sporten ook nog eens een betere band. Je ziet tegenwoordig best veel spelers wisselen van caddie. Zij zijn zelf ook zoekende naar wat voor hen het best werkt. Wil je een bak aan ervaring en veel informatie, of voel je je prettiger bij iemand van dezelfde generatie en/of een vriend?'

MOOISTE BESTEMMING? — 'Elke bestemming waar The Open gespeeld wordt. Ik kom natuurlijk uit Engeland dus ik kom daar graag. Als caddie was ik erbij op Carnoustie en Royal Portrush, die laatste was echt waanzinnig mooi.'

SPEEL JE ZELF NOG WELEENS? — 'Nee, drie jaar geleden heb ik mijn tas aan de wilgen gehangen. Maar ik heb de behoefte ook niet meer. Als ik Kurt drives van 300+ meter zie slaan of hij slaat met een ijzer-7 de bal naar exact de goede plek op 183 meter... dat kan ik niet. Maar ik haal mijn plezier en geluk nu uit het proberen hem naar een hoger niveau te helpen, dat is eigenlijk nog veel mooier. Dit is mijn achtste evenement met Kurt Kitayama. We startten vier weken voor The Open, maar het is tot nu toe nog een beetje werken voor de kruimels. In Schotland en bij de Porsche European Open hebben we in ieder geval de cut gehaald.' (En Kurt Kitayama werd gedeeld 21ste in het KLM Open, red.)

IS KURT STRENG? — 'Nee, hij is een goede baas. Hij is pas 26 jaar en speelde op de Web.com Tour en in Azië, dus hij weet hoe het spelletje wordt gespeeld. Hij is absoluut niet iemand die met zijn vinger naar me wijst als er iets fout gaat. Als er een goede dynamiek in het team is, hoeft dat ook niet. De spelers weten precies of ze een bal verkeerd raken of niet. Tijdens The Open sloeg hij de perfecte bal maar die kwam niet uit waar ik had verwacht. Dan zeg ik ook gelijk dat het mijn fout was, omdat ik de wind verkeerd had ingeschat. Zo moet het werken in een team.'

HOE REAGEREN ANDERE CADDIES OP JOUW BAARD? — 'Deze vraag hoefde Nick al niet meer te beantwoorden. Een andere caddie passeert, trekt een paar haren uit Nicks baard en gooit ze omhoog om de wind te checken. "Zo dus!", zegt Nick.'

NAAM: Kessler Karain
LEEFTIJD: 30 jaar
KOMT UIT: Houston, Texas, USA
CADDIE VOOR: Patrick Reed

OP EEN DAG WERD JE WAKKER EN DACHT JE: IK WIL CADDIE WORDEN! — 'Nou nee, niet echt. Ik verkocht medische apparatuur zoals insulinepompen. Patrick Reed, mijn zwager, belde me ergens in november 2013 op om te vragen of ik een keer zijn caddie wilde zijn. In eerste instantie was het als tijdelijk bedoeld, maar je ziet het, zes jaar later ben ik hier nog. Ik had helemaal geen ervaring als caddie, maar ik ben wel opgegroeid met golf in de familie. Niet dat ik zelf een hele goede golfer was, je moet het meer zien als de verhouding tussen een voetballer en een coach. De coach hoeft niet per se goed te kunnen voetballen, maar hij weet wel wat iemand moet doen om een goede voetballer te worden. Wij zijn inmiddels een goed team geworden en hebben samen drie Ryder Cups gespeeld. Maar dat we The Masters wonnen, was echt heel erg onwerkelijk. Na drie, vier weken konden we het nog steeds niet geloven.'

WAT IS HET MOEILIKST VOOR EEN CADDIE? — 'Weten wanneer je de speler kunt vertellen dat hij iets fout doet. Het is makkelijk om maar niet je vraagtekens te plaatsen bij wat hij doet. Maar als je ziet dat hij echt iets wil doen waar je niet achter staat, moet je dat zeggen. Als hij voor die onmogelijke slag wil gaan, moet je gewoon zeggen dat het misschien slimmer is om op te leggen. Ook als je het bij het lezen van een putt anders ziet dan de speler, is dat moeilijk. Zij zijn zo ontzettend goed. Het zijn professionals en ze doen dit al hun hele leven dus om ze zo maar even te overrulen, blijft vreemd. Soms loont het, en soms blijkt dat jij het toch fout zag. Maar het beste levensadvies dat ikzelf ooit kreeg was: 'Whether you're wrong or you're

right, stick with your gut and go with it.' Blijf bij je beslissing en vertrouw op je gevoel. Natuurlijk helpt het ook wel dat we familie zijn. Ik kom misschien wat makkelijker weg met foute beslissingen of opmerkingen dan een andere caddie.' (Commentaar Patrick Reed: 'Maar ik kan je hier ook in de vijver gooien als ik dat nodig vind!')

WAT IS HET GROOTSTE VERSCHIL TUSSEN EUROPA EN AMERIKA? — 'Wat ik hier zo geweldig vind is dat geen stad hetzelfde is, ze hebben allemaal een eigen identiteit en gevoel. In Amerika lijken alle steden op elkaar en zijn de woningen bijna overal hetzelfde. Dit is mijn eerste keer in Nederland, maar qua bestemming staat Amsterdam nu al in de top-3, samen met Maui en Zwitserland! (Reed, ook voor het eerst in Nederland, stemt volmondig in: 'Absolutely!')

MOETEN CADDIES NOG HELPEN MET OPLIJNEN OP DE GREEN? — 'Dat hangt van de speler af. De ene speler wil graag dat je meekijkt, de andere juist niet. Ik kijk zeker mee, maar Patrick ziet het meestal wel goed.'

WAT IS HET LEUKSTE VAN CADDIE ZIJN? — 'Tedere dag is anders, het voelt nooit als *Groundhog Day* (film over een dag die steeds opnieuw begint, red.). Je reist de hele wereld rond, je ziet elke dag mooie golfbanen en je krijgt er nog voor betaald ook. Veel beter kan het niet worden!'

EN HET VERVELENDST? — 'Dagen met harde wind, harde regen en kou tegelijk zijn echt verschrikkelijk. De tas is extra zwaar met alle (extra) kleding en als jouw speler toevallig ook nog eens niet goed speelt, voelt je tas nog veel zwaarder!'

WAT VIND JE VAN DEZE GOLFBAAN? — 'Wat anders dan de meeste banen op de Tour. Je moet hier echt voor positie spelen, maar daar hou ik wel van.' ☞

NAAM: **Chris Selfridge**
 LEEFTIJD: **27 jaar**
 KOMT UIT: **Belfast, Noord-Ierland**
 CADDIE VOOR: **Michael Hoey**

SPEEL JE ZELF GOLF? — ‘Ik heb zelf 3,5 jaar op de Challenge Tour gespeeld en een paar keer op de Europese Tour, maar ik heb nooit mijn kaart voor de ET gehaald. Ik kreeg last van blessures en realiseerde me dat ik geen professionele golfer meer wilde zijn, maar ook dat ik gewoonweg niet goed genoeg was om verder te komen. Ik heb toen vier maanden een kantoorbaan gehad, verschrikkelijk. Ik wilde dolgraag caddie worden.’

WAAROM CADDIE? — ‘Ten eerste omdat ik het reizen miste, dat vond ik altijd geweldig in tegenstelling tot veel anderen op de Tours. Ik reisde al vanaf mijn vijftiende full-time, met het Ierse team en toen ik studeerde in Amerika. Maar ik vind vooral de hele strategie die bij golf komt kijken zo mooi: welke balvlucht, waar wil je de bal laten landen, enzovoorts. Ik ben niet van “mik maar op het midden van de green”, dat is echt onzinnig. Ik geef aan waarom je twee meter links van een bepaalde plaats moet spelen. Misschien ben ik wel een beetje maf als het om dat soort dingen gaat maar het geeft een heerlijk gevoel als je een speler op die manier kunt helpen. Je bent als caddie geen coach, maar je staat wel elke dag met je neus boven op de bal en de speler. Jij hebt de “best seat in the house.” Als jij niet kunt helpen als het niet goed gaat met je speler, doe je je werk niet goed. Dit is mijn eerste volle seizoen als caddie en ik geniet er volop van. Michael Hoey kende ik al van de Challenge Tour, we reisden bijna altijd samen en we hadden een paar jaar dezelfde coach.’

HET MOEILIKST?— ‘Je moet soms accepteren dat je het niet goed hebt met je advies. Zelfs als je speler minstens

‘Je moet als caddie altijd de schuld op je nemen’

voor de helft schuld heeft door een slechte slag, moet je als caddie de schuld op je nemen. Als hij het idee heeft dat het jouw fout was, heb je meer kans dat hij met een goede slag alsnog zijn par weet te redden. Dan gaat hij toch met een goed gevoel verder, kan hij nog beter eindigen, verdient hij meer geld en dan is iedereen weer blij.’

‘Wat mensen ook nog weleens onderschatten is wat een lange dagen en weken je als caddie maakt. Je staat 60 tot 70 uur op de golfbaan van dinsdag tot en met zondag. En op maandag reis je. Maar je wilt ook geen dagen vrij zijn want dat betekent dat je de cut niet hebt gehaald. Je hebt dan wel de tijd om nog wat van de omgeving te zien, maar wel met een dubbel gevoel. Dit is het vijfde toernooi op rij voor ons, de week daarna heb ik vrij. Ik denk dat ik dan heel veel ga slapen.’

MOET ER NOG IETS VERANDEREN? — ‘Dat greenboekje moeten ze verbieden! Het is veel te gedetailleerd. De kunst is juist dat je zelf de green goed kunt lezen.’

NAAM: **Damien Moore**
 BIJNAAM: **Damo, Legend**
 LEEFTIJD: **48 jaar**
 KOMT UIT: **De buurt van Gallan Golfcourse, Schotland**
 CADDIE VOOR: **Matthieu Pavon**

EERSTE KEER IN NEDERLAND? — ‘Nee, zeg! Ik ben al 32 jaar caddie, sinds mijn zestiende, en ik kom al dertig jaar naar Nederland.’

DE BIJNAAM DAMO SNAP IK, MAAR WAAROM OOK LEGEND? — ‘Ik noem zelf alle golfers en caddies Legends, dat krijg je dan ook terug.’

HET MOEILIKSTE VAN CADDIE ZIJN? — ‘Weg zijn van je familie. In het begin van het seizoen ben je makkelijk een maand lang onderweg. Dat is wel moeilijk, zeker als je jonge kinderen hebt. Als je vrijgezel bent is het geweldig om caddie te zijn. Ik heb de eerste twintig jaar enorme lol gehad. Je moet de mazzel hebben dat je een begripvolle vrouw ontmoet, maar die groeien nou niet bepaald aan de bomen. Maar zolang je met mooie geldbedragen thuiskomt, is het natuurlijk allemaal prima!’

HET MOOISTE? — ‘Er is veel vriendschap onder de caddies, je kent elkaar al zo lang. Maar het mooiste is toch echt als je op de laatste dag meedoet om de titel. *That is the sort of drug you want!*’ Dan komt de adrenaline om de hoek kijken, dat is waar je het allemaal voor doet. Het gaat dan niet eens om het geld, dat is gewoon een mooie bonus voor al die tijd dat je op dat moment hebt moeten wachten.’

FAVORIETE LAND? — ‘Gewoon, alles in Europa.’

WAT MOET JE DOEN OM CADDIE TE WORDEN? — ‘Tegenwoordig moet je gewoon een goede golfer zijn. Vroeger waren de caddies allemaal clubcaddies. Die zijn er haast niet meer. Je moet ook de mazzel hebben dat je op het juiste moment de juiste persoon ontmoet, die jou als caddie wil hebben. Ik woonde naast een golfbaan en begon daar als clubcaddie toen ik veertien was.’

WAT IS DE GEMIDDELDE HOEVEELHEID ALCOHOL DIE CADDIES NUTTIGEN? — ‘Twintig jaar geleden was het alle remmen los. Toen wisten we nog net de maandag en dinsdag door te komen om op woensdag weer “fit” op de baan te staan. Tegenwoordig is het toch wat anders, maar we zijn niet vies van een biertje.’

NAAM **Jeff**
 BIJNAAM:
By the way
 LEEFTIJD:
60 jaar
 KOMT UIT:
Glasgow, Schotland
 CADDIE VOOR:
Jamie Donaldson

HOE KOM JE AAN JE BIJNAAM? — ‘Volgens de andere caddies zei ik bijna in elke zin “by the way”. Nu zeg ik het nooit meer, maar daar moet ik wel mijn best voor doen.’

HOE BEN JE IN DEZE WERELD BELAND? — ‘Zelf golfte ik al, ik speelde rond handicap 9. Mijn werk op de scheepswerf was ik meer dan zat. Dus heb ik mijn baan opgezegd en ben caddie geworden. Inmiddels doe ik dat al 25 jaar. Ik heb gewerkt voor Gonzalo Fernández-Castaño, Thomas Bjørn en Anthony Wall. Voor Jamie Donaldson werk ik nu vier maanden.’

WAT HEEFT EEN CADDIE ECHT NODIG? — ‘Je heb een hele dikke huid nodig. Als het niet goed gaat in de baan kun je heel wat bagger over je heen krijgen. Wat er ook gebeurt, je moet altijd zeggen dat het jouw fout is, ook als dat niet echt het geval is. De speler moet altijd zijn zelfvertrouwen houden.’

HOE VERGAAT HET JAMIE MET JOU OP DE TAS? — ‘Het was even moeilijk. Jamie speelt goed met al tweemaal een top-10-positie, maar vanwege blessures was hij acht maanden uit de roulatie. Hij is nu pas weer vier maanden aan het spelen en hij heeft nog maar vier toernooien over voor dit seizoen. In die vier toernooien moet hij 200.000 euro bij elkaar zien te verdienen, dus dat geeft een enorme druk. De cut hier halen is dus sowieso heel belangrijk. We doen ons best, meer kunnen we niet doen.’ (Met de gedeelde 27ste plaats won Jamie Donaldson 21.700 euro op het KLM Open, red.)

WAT MOET EEN CADDIE NOG MEER VOOR CAPACITEITEN HEBBEN, BUITEN DE DIKKE HUID? — ‘Mentaal moet je ijzersterk zijn. Tachtig procent van de prestaties heeft te maken met hoe het in je hoofd zit. Als je mentaal goed bent, kun je heel ver komen. Verder moet je weten wanneer je je mond moet houden. Je moet je speler goed leren kennen en de signalen van de speler herkennen. Soms is het veel beter om niets te zeggen anders begeef je je echt in de gevarenzone, *trust me!*’

ALS JIJ JE NOU EENS NIET LEKKER VOELT? — ‘Je vertelt nooit aan je speler dat je je niet lekker voelt. Het is jouw probleem en het interesseert ze echt niks. Het gaat uiteindelijk alleen om hen en om het verdienen van geld.’

NAAM: Angela Veerman
LEEFTIJD: 25 jaar
KOMT UIT: College Station, Texas, USA
CADDIE VOOR: Johannes Veerman

ALS KIND WILDE JE AL CADDIE WORDEN? — ‘Ja, hier heb ik mijn hele leven van gedroomd. Haha, nee hoor! Ik had zelfs nog nooit gegolft. We (Johannes Veerman en Angela, red.) zijn in mei 2018 getrouwd. Ik heb toen in de zomer een keer voor hem gecaddied. Dat had ik nog nooit gedaan maar het ging eigenlijk prima. Ik speelde vroeger professioneel volleybal, daarom denk ik ook dat ik Johannes goed kan helpen bij het mentale aspect dat bij topsport komt kijken.’

HOE REAGEREN DE ERVAREN CADDIES OP JOU? — ‘Ze zijn allemaal reuze aardig en behulpzaam. Ze proberen me ook steeds weer wat bij te leren. Ik was inmiddels al een beetje gewend aan de Asian Tour waar we regelmatig speelden en daar was iedereen ook al aan mij gewend. Maar nu we naar Europa moesten, werd ik toch weer even zenuwachtig. Gelukkig is iedereen hier ook heel aardig en behulpzaam.’

WAAR WAS JE IN HET BEGIN HET MEEST DOOR VERRAST? — ‘Hoe ontzettend veel uren die caddies in het werk stoppen. Ze zijn de hele dag in dienst van hun spelers, daar neem ik echt mijn petje voor af. Ik doe dat niet, hoor. Ik heb natuurlijk ook wel een hele aardig baas! Maar ik ben nog wel steeds aan het leren over golf, want ik heb geen enkele golfachtergrond.’

MOEST JE WENNEN AAN HET REIZEN? — ‘Nee, ik ben gek op reizen. Reizen is gewoon onderdeel van het leven van een topsporter. Maar het is toch ook ontzettend mooi dat je samen met je man de hele wereld over mag reizen en hem mag helpen met golf?’

WORDT JOUW GOLFSPEL AL BETER? — ‘Niet snel genoeg naar m'n zin. Ik ga weleens mee oefenen en dan geeft Johannes me wat tips, maar het is echt een moeilijke sport. Dan krijg je nog meer respect voor wat die mannen allemaal kunnen. Tegen de tijd dat ik met pensioen ga, kan ik het denk ik wel!’

HEB JE EEN FAVORIETE BESTEMMING? — ‘Ik hou van reizen naar Nederland en naar Indonesië omdat Johannes in beide landen familie heeft. Nu met het KLM Open eten we ook bijna elke avond met de familie. Daardoor voelt het ook niet echt alsof je ver weg van huis bent. Lekker ontspannen.’ 🍷

